

Publicerad 2008-11-28 16:02 av Paedur

Du liten

Jag täcker ditt fönster mot natthimlens faror
Och känner på värmen från spisen.
I skenet från lampan jag ser efter maror
Likt sjömannen söker i disen.
Men rummet är säkert när spöktimmen kallar
I vråna finns kriterior och dockor och nallar.
Jag stryker din rosiga kind
Du liten och storögd och trind.

Jag suckar för tiden som går när du drömmer
För varje minut i vårt glas
Det kommer en tid när man minnena glömmer
När åldern gör livet i kras.
Och då är mitt hopp att du själv står och nattar
En liten som hoppas och längtar och skrattar.
Som söker sin trygghet i dig
Precis som du ser den i mig.

Nu stiger en måne som vakar på husen.
Nu tindrar det stjärnor för alla.
Här inne i stugan finns värme från ljusen
Fast nätterna blåser så kalla.
Jag önskar dig lycka och stoppar din bädd
För även den starkaste pappa är rädd.
Godnatt du min lilla och sov,
Möt livet från drömmens alkov.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Paedur med Poeter.se id #20568 innehar upphovsrätten